

Hier de informatie van het aantal spelers dat er voor deze sketch nodig is, hun karakterbeschrijvingen en hoe het **eenvoudige** decor er uit dient te zien. En nog enkele eventuele andere bijzonderheden.

Tevens het begin van de sketch en nog een extra scène. Dit om je een indruk te geven hoe een manuscript in elkaar steekt en je te laten lezen hoe eigentijds en met hoeveel humor deze sketch is geschreven.

Peter vd Bijllaardt

Een vrolijke sketch

Voor 2 vrouwen en 1 man
(2 mannen en 1 vrouw is ook mogelijk)

Tijdsduur: ca. 15 minuten

De Superkip...

Door

© Peter van den Bijllaardt

KARAKTERBESCHRIJVINGEN:

- Krelis** Boer. Praat met een overdreven boerendialect.
- Hermien** Zijn vrouw, de boerin. Praat met een overdreven boerendialect
- Paul/Paula** Praat overdreven 'deftig'..

TONEEL

Men kan deze SKETCH gewoon in de gordijnen spelen. Alles wat op toneel hoeft te liggen is een flinke hoop hooi. Aan de achterkant kan men een groot vel tekenpapier hangen, waarop een weide, een boerderij en wat kippen. Alles in de verte.

Voor het **DOEK** open gaat draait men het nummer: '**Guus kom naar huus...**'. Pas zo'n 30 seconden later opent men het **DOEK**. Vlak voordat Krelis met zijn tekst begint draait men de muziek langzaam naar uit...!

De Superkip...

DOEK

Het begin

- Krelis [OVERDREVEN ALS BOER GEKLEED STAAT HIJ OPZIJ VAN DE HOOP HOOI. HIJ LEUNT OP EEN RIEK EN KAUWT OP EEN LANG STROOTJE EN KIJKT IN DE VERTE] Die jongen daar rijd verrekte hard.
- Hermien [OVERDREVEN ALS BOERIN GEKLEED ZIT ZIJ OP DE HOOP HOOI EN DRAAIT ONVERSTOORD EEN SHAGJE. ZE KIJKT, ALS KRELIS ZIJN TEKST ZEGT OOK IN DE VERTE] Ja, die Mercedes daar, die gaat veel te hard als je 't mij vraagt.
- Krelis Verrek, hij komt hierheen. [BEWEEGT GEEN CENTIMETER]
- MEN HOORT NU HET GELUID VAN EEN AUTO DIE MET GIERENDE BANDEN DE BOCHT NEEMT EN TEGEN EEN HOUTEN HEK TOT STILSTAND KOMT. MEN GOOIT NU EEN STUK HEK OP TONEEL. TEGELIJK KOMT VAN RECHTS EEN 'MERCEDES WIELDOP' HET TONEEL OP ROLLEN. KRELIS EN HERMIEN KIJKEN ER ONVERSTOORD NAAR.
- Paul PAS ALS DE WIELDOP HELEMAAL STIL LIGT KOMT HIJ WANKELEND OP. HIJ HEEFT EEN SPORTIEVE COMBINATIE AAN. ZIJN COLBERT ZIT, EVENALS ZIJN STROPDAS HELEMAAL SCHEEF EN ONDER HET HOOI. ZIJN HAAR, DAT BEHOORLIJK DOOR ELKAAR ZIT, ZIT OOK ONDER HET HOOI. HIJ HEEFT NOG MAAR EEN SCHOEN AAN. OVER ZIJN SCHOUDER HEEFT HIJ EEN STUK VAN HET HEK HANGEN. HIJ HEEFT MET BEIDE HANDEN EEN (MERCEDES) AUTOSTUUR BEET.
- Krelis [BLIJFT OP ZIJN RIEK LEUNEN. ZWAAR VERONTWAARDIGD] Ja zeg, bent u nou helemaal door de koeienvlaaien gegleden? U heeft mijn hele hek aan puin gereje.
- Hermien [IS OPGESTAAN. ZWAAR VERONTWAARDIGD] Ons hele hek aan diggelen. Die dikke Mercedes van u heeft ons hele hek

aan duizenden gruzelementen gereje. [KORTE HOOFDKNIK] Zie je dat Krelis?

- Paul Goh, lieve deugd, zeg... Wás me dat 'n klap. Werkelijk niet te geloven.
- Hermien Dat u nog leeft. [SCHUDDT HAAR HOOFD EN LIKT HET SHAGJE]
- Paul Ja, dat mag je gerust een wonder noemen. Wat een klap, zeg.
- Hermien [STEEKT HET SHAGJE IN HAAR MOND. ZE STEEKT HET, GEDURENDE DE SKETCH NIET AAN!] Heeft u ons hek gezien, meneer?
- Krelis Ja. Heeft u ons hek gezien?
- Paul Nee, beste kerel. Anders was ik er niet tegenaan gereden. [LEGT NU PAS HET STUUR VOOR HEM OP DE GROND]
- Hermien [GEVAARLIJK VRIENDELIJK PRATEND] Wij bedoelen, meneer... Heeft u de... stáát gezien, waarin hij nu verkeert? Ons hek, bedoel ik.
- Paul [KIJKT] Er is werkelijk niet veel meer van over, nee. [HAALT HET STUK HEK VAN ZIJN SCHOUDERS EN GEEFT HET AAN HERMIEN] Was u erg gehecht aan dit hek, mevrouwetje?
- Hermien Ik had liever niet dat u mij mevrouwetje noemt. Ik noem u toch ook niet menéértje.
- Paul [HARTELIJK LACHEND] Nee, dat moest er nog bijkomen, zeg. Mij meneertje noemen. Dat heeft werkelijk nog niemand gedurfd.
- Hermien Nou, als u mij mevrouwetje blijft noemen gaat u het zo meteen nóg 'n keer horen.
- Paul U heeft 'n pittig wijfie, meneer.
- Hermien [KWAAD] Nou moet u es goed naar me luisteren meneer...tjé. Nou heb ik er genoeg van. Dat hek heb ik vorige week nog helemaal alleen, met deze twee handen persoonlijk geschilderd. U komt zomaar ons erf opsjeeze met uw dikke Mercedes en rijdt ons hek helemaal naar de gallemeizen. Wat denkt u daar aan te doen?

- Paul O, maar ik vergoed het hele hek. Da's vanzelfsprekend natuurlijk. Vanzelfsprekend! Uiteraard!
- Hermien [IETS VRIENDELIJKER] O... Ja... In dat geval... Da's dan 500 euro. Wij willen graag contant afrekenen, dank u wel. [HOUDT HAAR HAND OP]
- Paul [ZACHTJES LACHEND] O, maar ik heb nooit cash geld bij me, mijn lieve mevrouwtje.
- Hermien Ja, nou zegt u het al voor de tweede keer. U gaat nou toch echt te ver, hoor. Ik ben een keurig getrouwde vrouw, meneer. Pík jìj dit allemaal zomaar, Krelis?
- Krelis Hè? Wát vrouw?
- Hermien Dat deze man mij met... mijn líeve ma...vrrrróuwtje aanspreekt?
- Krelis Och... Als hij het hek vergoed mag hij jou alles noemen wat hij wil.
- Hermien Ja, maar van mij niet!
- Krelis U hoort 't, meneer. Ze wil het niet hebben. En u ken zich daar beter aan houwe, want mijn vrouw heeft vroeger aan worstele gedaan.
- Paul [HEVIG GEÏNTERESSEERD] Is 't wérkelijk.
- Hermien Ja, [IMITEERT HET DEFTIGE SPREKEN OP OVERDREVEN WIJZE] wérkelijk.
- Krelis Dus ik zou u niet aanraaie haar met mevrouwtje te blijven aanspreken.
- Paul [RAAKT GEAMUSEERD] O... En wat gebeurt er dan?
- Krelis Dan neemt ze u in haar houdgreep.
- Paul [ZACHTJES LACHEND] O, maar misschien vind ik dat wel lekker.
- Krelis Nee, dat vindt u niet. Ze doet het geregeld bij mij en ik ken u verzekeren, dat dat verrekte pijn doet. Vooral de volgende morge.

Stukje verder...

- Krelis Ik ben blij dat u het door hebt, meneer. Maar vertelt u me nou eens... Hoe komt het nou dat u, met uw auto, zo hard mijn erf kwam oprijden?
- Paul Als ik u dát vertel... U gelooft me nooit, beste kerel. Echt niet.
- Krelis [GRIJNS] Ik zou zeggen... Probeer u 't.
- Paul Nou... Ik reed over die smalle landweg hier vlak achter. Ik denk... met 'n vaartje van 80 á 90 km per uur. Komt er ineens links van m'n auto een kip lopen. Een kíp, meneer... En gelooft u me, ik heb geen druppel gedronken. Ik kijk dus naar m'n teller en ik zie dat ik bijna 90 rij... Wat denkt u dat er gebeurt?
- Krelis [GEMOEDELIJK] Géén idee. Vertelt u 't me?
- Paul Die kíp haalt me ín!... Die brutale rekel rént me voorbÍj, meneer!... Ik laat dat natuurlijk niet op me zitten. Ik geef gas.
- Krelis U geeft gas.
- Paul Ik ga 120 rijden en haal hem weer in. Maar wat doet die dékselse kíp?
- Krelis [GEMOEDELIJK] Géén idee. Vertelt u 't me?
- Paul U gelooft me nooit... Hij haalt míj weer in?... Die kíp, meneer!... Ik rijd honderd twíntig! En die dekselse kip haalt mij links in. Dus wat doe ik?
- Krelis U geeft gas.
- Paul Ja. Hoe weet u dat?
- Krelis Och... ik had zo'n vermoeden.
- Paul Ja, ik geef gas. En niet te weinig. Ik trap die pedaal weer een flink end in. Meneer ik raasde over die landweg met 'n vaartje van 170. Ik denk net: kíp ik heb je, haalt dat dekselse beest me weer in en schiet voor me langs dit zandpad op. Ja en nu kan je heel wat toestanden met me uithalen, maar dit ging me toch een klein beetje te ver. Ik móest en zóu weten waar deze kip vandaan kwam. Dus ik gooi mijn stuur om en volg die kip dit zandpad op. Wíe schetst mijn verbazing?... Verschijnt er ineens een hék voor m'n neus.
- Hermien Já! Óns hek! Dat ik net de vorige week zo mooi heb geschilderd.

Het eind van deze sketch heeft een clou, waarbij het publiek blauw ligt van het lachen...!